

Vergaderjaar 2004–2005

29 686

Wijziging van enkele belastingwetten in verband met een herziening van de behandeling van de omzetting en kwijtschelding van afgewaardeerde vorderingen en een aanpassing van de regeling voor afwaarderingsverliezen van Deelnemingen

B

VOORLOPIG VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR FINANCIËN¹

Vastgesteld 5 juli 2005

Het voorbereidend onderzoek gaf de commissie aanleiding tot het maken van de volgende opmerkingen en het stellen van de volgende vragen.

1. Algemeen

De leden van de **CDA**-fractie hadden met belangstelling kennisgenomen van dit wetsvoorstel.

Deze leden meenden dat met de behandeling van dit wetsvoorstel – na splitsing – overtuigend is aangetoond dat het gesplitst behandelen van fiscale wetsvoorstellen van eminent belang is.

Deze leden namen dan ook met instemming kennis van de uitspraak van de staatssecretaris van Financiën aan het einde van het wetgevings-overleg met de vaste commissie van Financiën van de Tweede Kamer op 27 april 2005, citaat «... en het feit dat de Kamer de wetsvoorstellen heeft gesplitst, is voor mij een harde les om dit soort complexe zaken niet meer op één hoop te gooien.» Deze leden vroegen de regering om een nadere uitwerking van deze constatering.

Deze leden stelden nog prijs op de beantwoording van een aantal van onderstaande vragen, die bij de uitvoering van deze wet van belang zijn.

De leden van de **PvdA**-fractie hadden met belangstelling kennisgenomen van bovenstaand wetsontwerp en hadden daarbij ook nog een aantal vragen.

Velen, fiscalisten, bedrijven en belanghebbenden, zien in de voorgestelde wijziging van artikel 12 VPB het herstellen van een fout die in 2001 gemaakt is, ziet de staatssecretaris van Financiën dat ook zo, vroegen de leden van de PvdA-fractie. Zo neen, waarom komt er dan na vier jaar een wetwijziging? En zo ja, zou het dan niet redelijk zijn om die wijziging in te voeren vanaf de datum dat de fout gemaakt is, en dus met terugwerkende kracht te verlenen aan de wijziging?

¹ Samenstelling: Schuyer (D66), Ketting (VVD), Terpstra (CDA), Van Driel (PvdA), Doek (CDA), Van Middelkoop (CU), Biermans (VVD) (plv. voorzitter), Essers (CDA) (voorzitter), Kox (SP), Leijnse (PvdA), Thissen (GL).

De leden van de **VVD**-fractie hadden met belangstelling kennisgenomen van het onderhavige wetsvoorstel. Het voorstel riep bij hen een aantal van onderstaande vragen op.

2. Inhoud wetsvoorstel

Onzakelijke kwijtschelding

Op welke wijze moet onder het nieuwe regime voor onvolwaardige vorderingen worden omgegaan met een onzakelijke kwijtschelding, zo vroegen de leden van de **CDA**-fractie. Onder art. 12 Wet Vpb 1969 viel de onzakelijke kwijtschelding onder art. 12, derde lid, Wet Vpb 1969, te weten het feitelijk gaan functioneren als eigen vermogen (Kamerstukken I 2000/2001, 27 209, nr. 89b, blz. 2, Kamerstukken II 2001/2002, 28 034, nr. 5, blz. 30 en 51).

Een en ander kan worden geïllustreerd aan hand van de volgende casus. BV M houdt alle aandelen in BV D en BV X. BV X heeft een schuldvordering van nominaal 1.000 op BV D afgewaardeerd tot op een bedrag van 400. Vervolgens scheldt BV X de gehele schuldvordering kwijt. Is het voorgestelde art. 13ba Wet Vpb 1969 van toepassing?

Deelnemingsbegrip

Veronderstelt de verwijzing naar het begrip «deelneming» in art. 13b, eerste lid, Wet Vpb 1969 dat er een belastingplichtige is die een belang heeft dat kwalificeert voor toepassing van de deelnemingsvrijstelling, zo vroegen deze leden. Is in dit verband art. 13b Wet Vpb 1969 van toepassing in de volgende casus? De feitelijk in België gevestigde BVBA M houdt alle aandelen in BV D en BV X. BV D en BV X zijn feitelijk gevestigd in Nederland. BV X heeft een ten laste van zijn winst afgewaardeerde schuldvordering op BV D. BV X vervreemdt de schuldvordering aan BVBA M. Luidt het antwoord hetzelfde indien M niet naar Belgisch recht is opgericht maar naar Nederlands recht en zijn werkelijke leiding heeft in België (en overigens ook geen vaste inrichting heeft in Nederland waaraan de aandelen in BV D of BV X kunnen worden toegerekend)?

Samenloop art. 13ba, twaalfde lid (overeenkomstige toepassing) en reguliere toepassing

Wat is de verhouding tussen het voorgestelde art. 13ba, twaalfde lid, Wet Vpb 1969 en de reguliere toepassing van het voorgestelde art. 13ba Wet Vpb 1969, zo vroegen de leden van de CDA-fractie. Een en ander kan worden geïllustreerd aan hand van de volgende casus. De feitelijk in Nederland gevestigde BV M houdt alle aandelen in de eveneens in Nederland gevestigde BV D. BV D houdt een 5%-deelneming in de feitelijk in de Verenigde Staten gevestigde Ltd. Z. BV M geeft een ten laste van zijn winst afgewaardeerde schuldvordering op Ltd. Z prijs. Is het voorgestelde art. 13ba Wet Vpb 1969 van toepassing en in het bijzonder het voorgestelde twaalfde lid? Zo ja, hoe verloopt die toepassing?

Correctieregeling voor de actuele waarde in het economische verkeer

Kan de correctieregeling ex art. 13ba, zesde lid, Wet Vpb 1969 worden omzeild door de deelneming in de ex-schuldenaar binnen concern te verhangen en vervolgens via een tussenhoudster te verkopen aan een derde? Een en ander kan worden geïllustreerd aan hand van de volgende casus. BV X houdt alle aandelen in BV S. BV X vormt een opwaarderingsreserve in verband met de omzetting van een schuldvordering op S in aandelenkapitaal. Vervolgens richt BV X een nieuwe dochtermaatschappij

op, te weten BV Z. BV X vervreemdt 95% van haar belang in BV S aan BV Z. Na deze vervreemding houdt BV X nog een 5%-deelneming in BV S. Ten slotte vervreemdt BV X alle aandelen in de nieuwe dochtermaatschappij BV Z aan een derde. Wat zijn de gevolgen voor de afwikkeling van de opwaarderingsreserve in bovenstaand feitencomplex? Wordt – na de vervreemding van alle aandelen in BV Z – de actuele waarde in het economische verkeer van de deelneming in BV S op de voet van het voorgestelde art. 13ba, zesde lid, Wet Vpb 1969 verhoogd met enig bedrag, zo vroegen deze leden.

Voeging art. 13ba-deelneming met verbonden lichaam

Op welke wijze wordt de opwaarderingsreserve afgewikkeld indien de deelneming in de ex-schuldenaar deel uit gaat maken van een fiscale eenheid met een met de belastingplichtige verbonden lichaam, zo vervolgden de leden van de CDA-fractie. Dit kan worden geïllustreerd aan de hand van de volgende casus. BV M houdt alle aandelen in BV D en BV X. BV X rekent een opwaarderingsreserve tot zijn vermogen als gevolg van de omzetting van een onvolwaardige vordering op BV S in een deelneming. Vervolgens heeft BV X de deelneming in BV S vervreemd aan BV D, welke vervreemding voor de afwikkeling van de opwaarderingsreserve niet zichtbaar is (zie het voorgestelde art. 13ba, vijfde lid, Wet Vpb 1969). Wat zijn de gevolgen voor de afwikkeling van de opwaarderingsreserve indien BV S (ex-schuldenaar) wordt opgenomen in een fiscale eenheid met BV D? Valt de opwaarderingsreserve in beginsel onbelast vrij op de voet van het voorgestelde art. 13ba, achtste lid, Wet Vpb 1969 omdat het verbonden lichaam BV D na de totstandkoming van de fiscale eenheid geen deelneming meer heeft in BV S? Hoe luidt het antwoord indien de aandelen in BV D en BV X worden gehouden door een natuurlijk persoon in plaats van door BV M?

Schuldenaar maakt deel uit van een bestaande fiscale eenheid

Op welke wijze moet het voorgestelde art. 13ba Wet Vpb 1969 worden toegepast indien de schuldenaar reeds deel uit maakt van een bestaande fiscale eenheid? Dit kan worden geïllustreerd aan de hand van de volgende casus, aldus deze leden. BV M houdt alle aandelen in BV D en BV X. BV D houdt alle aandelen in BV S. BV D en BV S vormen een fiscale eenheid. BV X heeft een afgewaardeerde schuldvordering op BV S. Hoe verloopt de toepassing van art. 13ba Wet Vpb 1969 indien BV X de vordering prijsgeeft? Is in het bijzonder het voorgestelde art. 13ba, twaalfde lid, Wet Vpb 1969 van toepassing? Hoe luidt het antwoord indien de aandelen in BV D en BV X worden gehouden door een natuurlijk persoon in plaats van door BV M?

Verdeling opwaarderingsreserve bij ontvoeging

Hoe wordt een bij een fiscale eenheid aanwezige opwaarderingsreserve verdeeld bij ontvoeging van een maatschappij? Dit kan worden geïllustreerd aan de hand van de volgende casus. BV M houdt alle aandelen in BV D, die op haar beurt een deelneming houdt in BV S. BV M en BV D maken deel uit van een fiscale eenheid. De fiscale eenheid rekent tot haar vermogen een opwaarderingsreserve in verband met de omzetting van een schuldvordering van BV D op BV S in aandelenkapitaal. Stel dat BV D wordt ontvoegd uit de fiscale eenheid.

Gaat de opwaarderingsreserve bij de ontvoeging mee met BV D of blijft de opwaarderingsreserve achter bij de fiscale eenheid? Moet art. 15aj, vierde lid, Wet Vpb 1969, dat de verdeling van fiscale reserves regelt bij ontvoeging, niet worden aangevuld met de opwaarderingsreserve?

Vervreemding art. 13ba-deelneming aan verbonden natuurlijk persoon in het kader van liquidatie

Op welke wijze wordt in onderstaande casus de opwaarderingsreserve afgewikkeld?

Natuurlijk persoon Y houdt alle aandelen in BV X, die op haar beurt alle aandelen houdt in BV S. BV X heeft een opwaarderingsreserve gevormd in verband met de omzetting van een vordering op S in aandelenkapitaal. Vervolgens wordt BV X geliquideerd.

Vervreemding art. 13ba-deelneming aan niet-verbonden lichamen en niet-verbonden natuurlijke personen in het kader van liquidatie

Aan de vangnetbepaling van art. 15d Wet Vpb 1969 wordt pas toegekomen indien voordelen niet reeds uit hoofde van het voorgestelde art. 13ba Wet Vpb 1969 in aanmerking zijn genomen, aldus de leden van de CDA-fractie. Dit houdt ook in dat een onbelaste vrijval van de opwaarderingsreserve op de voet van het voorgestelde art. 13ba, lid 8, Wet Vpb 1969 niet alsnog belast kan zijn op de voet van art. 15d Wet Vpb 1969. Dit strookt met het vangnetkarakter van art. 15d Wet Vpb 1969. Met andere woorden: aan art. 15d Wet Vpb 1969 wordt pas toegekomen indien alle overige wettelijke bepalingen hun werk hebben verricht, waaronder het nieuwe art. 13ba Wet Vpb 1969.

Kan de staatssecretaris bevestigen dat in de onderstaande casus de opwaarderingsreserve in beginsel onbelast vrijvalt op de voet van art. 13ba, achtste lid, Wet Vpb 1969? BV A, BV B, natuurlijk persoon C en natuurlijk persoon D houden ieder 25% van de aandelen in BV X, die op haar beurt alle aandelen houdt in BV S. BV A, BV B, natuurlijk persoon C en natuurlijk persoon D zijn niet met elkaar verbonden in de zin van art. 10a, vierde en vijfde lid, Wet Vpb 1969. BV X heeft een opwaarderingsreserve gevormd in verband met de omzetting van een vordering op BV S in aandelenkapitaal. Vervolgens wordt BV X geliquideerd.

Liquidatie opwaarderingsreservelichaam binnen concern

Kan de staatssecretaris voorts bevestigen, zo vroegen de leden van de CDA-fractie, dat ook in onderstaande casus niet wordt toegekomen aan een belaste opheffing van de opwaarderingsreserve ex art. 15d Wet Vpb 1969 omdat de opwaarderingsreserve in beginsel onbelast vrijvalt op de voet van het voorgestelde art. 13ba, achtste lid, Wet Vpb 1969. BV M houdt alle aandelen in BV X, die op haar beurt alle aandelen houdt in BV S. BV X heeft een opwaarderingsreserve gevormd in verband met de omzetting van een vordering op BV S in aandelenkapitaal. Vervolgens wordt BV X geliquideerd.

Zetelverplaatsing opwaarderingsreservelichaam (i)

Kan – gelet op de hiervoor uiteengezette verhouding tussen art. 15d Wet Vpb 1969 en de afwikkelingsregels van art. 13ba Wet Vpb 1969 – de regering bevestigen dat in de onderstaande casus de opwaarderingsreserve in beginsel onbelast vrijvalt op de voet van art. 15c, eerste lid, Wet Vpb 1969 in verbinding met het voorgestelde art. 13ba, achtste lid, Wet Vpb 1969? BV X houdt alle aandelen in BV S. BV X rekent een opwaarderingsreserve tot zijn vermogen als gevolg van de omzetting van een onvolwaardige vordering op BV S in aandelenkapitaal. Vervolgens verplaatst BV X haar werkelijke leiding naar België, zonder achterlating van een vaste inrichting in Nederland.

Zetelverplaatsing opwaarderingsreservelichaam (ii)

Kan de regering – gelet op de hiervoor uiteengezette verhouding tussen art. 15d Wet Vpb 1969 en de afwikkelingsregels van het voorgestelde art. 13ba Wet Vpb 1969 – meedelen op welke wijze de opwaarderingsreserve wordt afgewikkeld in de volgende casus, zo vroegen de leden van de CDA-fractie. Maakt het daarbij verschil naar welke recht het opwaarderingsreservelichaam is opgericht? BV M houdt alle aandelen in BV D en BV X. BV X rekent een opwaarderingsreserve tot zijn vermogen als gevolg van de omzetting van een onvolwaardige vordering op BV S in een deelneming. BV X vervreemdt de deelneming in BV S aan BV D, welke vervreemding voor de afwikkeling van de opwaarderingsreserve niet zichtbaar is (zie het voorgestelde art. 13ba, vijfde lid, Wet Vpb 1969). Vervolgens verplaatst BV X haar werkelijke leiding naar België, zonder achterlating van een vaste inrichting in Nederland.

Overlijden natuurlijk persoon die tot zijn werkzaamheidsvermogen een opwaarderingsreserve rekent

Kan de regering bevestigen dat aan de eindafrekening ex art. 3.95 juncto art. 3.61 Wet IB 2001 in onderstaande casus niet wordt toegekomen omdat de opwaarderingsreserve reeds uit hoofde van het voorgestelde art. 3.98a, zesde lid, Wet IB 2001 in beginsel onbelast vrijvalt, zo vroegen deze leden vervolgens. Natuurlijk persoon X houdt alle aandelen in BV H. X rekent tot zijn werkzaamheidsvermogen een opwaarderingsreserve in verband een in het verleden omgezette schuldvordering op BV H. X overlijdt.

Emigratie verbonden natuurlijk persoon met ab-pakket

Kan de regering bevestigen dat de opwaarderingsreserve in onderstaande situatie in beginsel onbelast vrijvalt op de voet van het voorgestelde art. 3.98a, zesde lid, Wet IB 2001? Een met natuurlijk persoon X verbonden natuurlijk verbonden persoon Y houdt alle aandelen in een feitelijk in België gevestigde BVBA. X en Y wonen in Nederland. X rekent tot zijn werkzaamheidsvermogen een opwaarderingsreserve in verband een in het verleden omgezette schuldvordering op de BVBA. Y emigreert naar België.

Tegemoetkoming art. 12

Waarom wordt in de tegemoetkoming voor situaties waarin art. 12 tot daadwerkelijke afdracht heeft geleid (art. VI van het wetsvoorstel) slechts rekening gehouden met één bepaalde categorie van tijdelijke verliezen, te weten de afwaarderingverliezen op verliesgevende deelnemingen (art. 13ca Wet Vpb 1969)? Moet ook niet voor andere verliezen met een tijdelijk karakter een voorziening worden getroffen, zoals verliezen uit een buitenlandse vaste inrichting en afgewaardeerde concernvorderingen, zo wilden de leden van de CDA-fractie weten.

Vrijval opwaarderingsreserve

Voor de bepaling van de vrijval van de opwaarderingsreserve dient jaarlijks de (incourante) deelneming gewaardeerd te worden. Graag vernamen de leden van de **VVD**-fractie welke wijzen van waardering door de staatssecretaris geoorloofd worden geacht. Is hij niet bevreesd dat de waardering een jaarlijks terugkerend gekrakeel tussen de belastingplichtige en de inspecteur oplevert? Zou het om die reden (toch) niet meer voor de hand liggen om uit te gaan van de in de jaarrekening veelal gehanteerde netto-vermogenswaarde? Door de restvrijval in het laatste

jaar van de opwaarderingreserve ontvangt de fiscus uiteindelijk altijd waar hij recht op heeft.

In de nota naar aanleiding van het verslag van de Tweede Kamer wordt op een vraag van de leden van de CDA-fractie of vervreemding aan een derde van een deel van de deelneming in de schuldenaar niet moet leiden tot een pro rate parte onbelaste vrijval van de opwaarderingreserve geantwoord: «Een dergelijke pro rate parte vrijval is niet in overeenstemming met de bedoeling van de regeling». Kan de staatssecretaris deze uitlating motiveren, zo vroegen de leden van de VVD-fractie.

De leden van de VVD-fractie van de Tweede Kamer hebben vragen gesteld hoe de regeling werkt indien de schuldeiser niet of niet langer in Nederland woont of is gevestigd. Hoe moet de vrijval in het kader van door Nederland gesloten belastingverdragen worden geduid en hoe kan een en ander tot heffing ingevolge de Wet inkomstenbelasting 2001 leiden. Het door de staatssecretaris gegeven antwoord is bijzonder beknopt, weinig to the point en daardoor voor de leden van de VVD-fractie niet duidelijk genoeg. Kan de staatssecretaris nader ingaan op zijn antwoorden? Het was naar de mening van de leden van de VVD-fractie overigens ook goed voorstelbaar dat artikel 15d niet leidt tot verplichte afrekening bij emigratie, bijvoorbeeld omdat de vestigingsplaatsfictie in artikel 2, vierde lid voor de toepassing van artikel 13ba niet buiten werking is gesteld of indien de opwaarderingreserve aan een Nederlandse vaste inrichting kan worden toegerekend.

De Orde heeft een toelichting gevraagd op het begrip «gedeelte van de onderneming» als onder andere bedoeld in het voorgestelde artikel 13 ba, tiende lid onderdeel a. In de Nota naar aanleiding van het verslag van de Tweede Kamer wordt geantwoord, dat bepalend is of winstcapaciteit wordt overgeheveld. Kan de staatssecretaris nader verduidelijken waar de grenzen van de toepassing van de sanctie liggen? Wordt de sanctie toegepast bij elke overheveling van winstcapaciteit, hoe gering dan ook, zo wilden deze leden weten.

Kan de staatssecretaris nogmaals motiveren waarom hij aan het onder andere door de redactie van VN gesignaleerde lek van artikel 13b niets wil doen?

Tijdens het Wetgevingsoverleg van de vaste commissie voor Financiën van de Tweede Kamer met de staatssecretaris van Financiën van 27 april 2005 hebben de woordvoerder van de PvdA-fractie en de staatssecretaris uitgebreid gediscussieerd over de vraag of omzetting in aandelen wel dan geen kwijtschelding van een schuld is. De leden van de VVD-fractie waren de mening toegedaan dat de visie van de woordvoerder van de PvdA-fractie gesteund wordt in de literatuur en de Hoge Raad. Waaraan ontleent de staatssecretaris zijn visie?

Artikel 13b

Het was de leden van de VVD-fractie niet duidelijk op welk moment de verbondenheid van artikel 13b Wet Vpb 1969 dient te bestaan. Is dat het moment van de afwaardering of het moment van de omzetting of misschien beide momenten?

Artikel 13ba

In artikel 13ba, eerste lid is de toevoeging aan de opwaarderingreserve geregeld. De leden van de VVD-fractie stelden de vraag aan de staatssecretaris of de keuze om de toevoeging plaats te laten vinden nog herzien

kan worden tot het moment waarop de keuze onherroepelijke heffingsgevolgen heeft gehad.

Onderschrijft de staatssecretaris de visie van de leden van de VVD-fractie dat artikel 13ba, negende lid geen effect sorteert als de schuldenaar na het niet langer van toepassing zijn van de deelnemingsvrijstelling bij de belastingplichtige (en dus de opwaarderingsreserve onbelast vrijvalt) de onderneming vervreemdt aan een andere vennootschap (dit kan geen gevolgen meer hebben voor de opwaarderingsreserve, want deze bestaat niet meer) en de belastingplichtige vervolgens wederom een deelneming verwerft in die andere vennootschap? De belastingplichtige verwerft dan immers geen deelneming in de schuldenaar.

Artikel 13ca

Kan de staatssecretaris meedelen hoe er moet worden bepaald of de werkzaamheden als bedoeld in artikel 13ca, tweede lid, derde volzin grotendeels uit nieuwe activiteiten bestaan. Kan dan gekeken worden naar artikel 20a, lid 4, zo vroegen de leden van de VVD-fractie.

Diversen

Vervolgens vroegen de leden van de **CDA**-fractie de regering nader in te gaan op de door mr. J.A.R. van Eijdsen in zijn aan de commissie Financiën gestuurde artikel «De omzetting van onvolwaardige vorderingen in aandelenkapitaal: het zuur is eruit!» gestelde technische vragen over art. VI van het wetsvoorstel.

In het weekblad Fiscaal Recht 6630 d.d. 30 juni 2005 is een artikel opgenomen van de hand van mr. J.A.R. van Eijdsen, zo vervolgden de leden van de **VVD**-fractie. Ook zij vernamen graag de reactie van de staatssecretaris op de in dat artikel opgeworpen vragen, geponeerde stellingen en voorstellen tot verbetering van het wetsvoorstel.

Tenslotte verzochten de leden van de **CDA**-fractie de regering nader in te gaan op de van de zijde van het VNO/NCW verkregen reactie op dit wetsvoorstel, met name met betrekking tot de onderbouwing van de budgettaire gevolgen van een afschaffing met terugwerkende kracht van art. 12 Wet Vpb 1969. De leden van de **D66**-fractie sloten zich daarbij aan.

De leden van de **PvdA**-fractie voelden wel voor de redenering van VNO/NCW dat herstel van een fout en wegnemen van het nadeel door de voorgestelde terugwerkende kracht eens te meer geboden lijkt door het vertrouwen dat ondernemingen hebben ontleend aan het publieke aankondigingen van de toenmalige staatssecretaris in 2002 dat artikel 12 Wet Vpb 1969 zou worden gewijzigd. Kan de staatssecretaris daar een andere sluitende redenering tegenoverstellen die dit standpunt van VNO/NCW bestrijdt? De argumentatie van de huidige staatssecretaris, dat er ondernemingen zijn die wegen hebben gevonden om artikel 12 te omzeilen en dat die ondernemingen met terugwerkende kracht in hun gerechtvaardigde verwachtingen worden getroffen, in die zin dat ze achteraf gezien die wegen niet hoeven te bewandelen, deed de leden van de PvdA-fractie bizar aan. Die organisaties die kosten gemaakt hebben om artikel 12 te omzeilen, worden nu als excuus gebruikt voor alle andere bedrijven om niet tegemoet te komen aan bedrijven die dat niet hebben gedaan. Niet iedereen was in staat om artikel 12 te omzeilen. Of is de staatssecretaris een andere mening toegedaan? Deze leden zetten ook vraagtekens bij de opmerking van de staatssecretaris of terugwerkende kracht zal stand houden onder de EU regels voor staatssteun met name met betrekking tot het selectiviteitscriterium. Deze argumentatie leek de

leden van de PvdA niet overtuigend. Wat is de mening van de staatssecretaris over het standpunt dat het huidige artikel 12 in strijd is met artikel 10 van de EU richtlijn inzake het kapitaalrecht? Is de staatssecretaris bereid om een en ander voor te leggen aan de EU-commissie?

Ook de leden van de **VVD**-fractie ontvingen graag een uitgebreide reactie van de staatssecretaris op de brief van VNO/NCW van 13 juni 2005.

Ten slotte waren de leden van **PvdA**-fractie benieuwd naar het standpunt van de staatssecretaris met betrekking tot het fiscaal principe van symmetrie. Er zijn deskundigen die erop wijzen dat het wezenlijk fiscaal principe van symmetrie geschonden wordt. Als bedrijven winst maken wordt belasting geheven; bij verlies ontstaat recht op verliescompensatie tegenover belastingheffing op verliescompensatie. Deze regel is een vertrouwensregel die het vestigingsklimaat ten goede komt. Bedrijven zijn hun verliescompensatie tussen 2001 en 2005 nu kwijt. Is naar de mening van de staatssecretaris hier niet een beginsel van vertrouwen geschonden, waardoor het investeringsklimaat niet wordt bevorderd?

In het vijfde lid van artikel 3.98a Wet IB 2001 wordt de term opgeofferd bedrag gehanteerd. Wat is de reden waarom de term «verrijgingsprijs» is vervangen door die term, zo vroegen de leden van de **VVD**-fractie.

Tot besluit verzochten de leden van de **VVD**-fractie de staatssecretaris te reageren op de stelling dat ondernemingen, die in de periode 2001–2005 hun schulden met het oog op hun voortbestaan hebben moeten omzetten in aandelen, aanzienlijk slechter af zijn dan de bedrijven die dat voor 2001 hebben gedaan of na 2005 moeten doen.

De voorzitter van de commissie,
Essers

De griffier van de commissie,
Janssen